

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. Juli 2012.
Br. ref.: RK/272/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI22/12

Podnosilac

Brahim Krasniqi

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
Rev. I. br. 58/2008 od 27. decembra 2011. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Brahim Krasniqi, koga zastupaju advokati Fikri Shishko i Shaip Ramadani iz Prizrena.

Zahtev podnosioca zahteva

2. Osporena je presuda Vrhovnog suda Kosova rev. I. br. 58/2008 od 27. decembra 2011. godine, kojom je Vrhovni sud prihvatio reviziju optuženih i izmenio presudu Opštinskog suda u Mališevu C. br. 185 /2006 od 29. januara 2007. godine i presudu Okružnog suda u Prizrenu Ac. br. 170/2007 od 6. decembra 2007. godine i potraživanje podnosioca zahteva odbio kao neosnovano.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je imovinsko-pravni spor nastao usled zahteva za utvrđivanje vlasništva nad spornom nepokretnosti između podnosioca zahteva i trećih lica, koji je pravosnažno okončan presudom Vrhovnog suda Kosova rev. I. br. 58/2008 od 27. decembra 2011. godine a kojom je prema tvrdnjama podnosioca zahteva:

“Brahim Krasniqi iz Prizrena je nepravednom i jednostranom presudom lišen svoje imovine. Istom je, isto tako, izvršeno kršenje ustavnog prava na pravično i nepristrasno suđenje - član 31. i 46. Ustava Kosova.”

“Presuda Vrhovnog suda rev. I. br. 58 /2008 je nepravična i jednostrana, kojom je podnosiocu zahteva izvršeno kršenje ljudskih prava predviđenih Evropskom Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, u vezi sa Protokolom br. 1, 4, 6, 7, 12. i 13, člana 6. u vezi sa članom 1. Protokola br. 1 Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda iz 1952. godine.”

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članovima 113.7 i 21.4 Ustava, članovima 20, 22.7 i 22.8 Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 16. decembra 2008. (u daljem tekstu: „Zakon“) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Podnosilac zahteva je dana 02. marta 2012. godine podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: „Sud“).
6. Dana 21. maja 2012. godine Ustavni sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud Kosova da je pokrenut postupak ispitivanja ustavnosti presude po predmetu br KI-22-12.
7. Dana 03. jula 2012. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije Kadria Kryeziua, Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i prof. dr Enver Hasani, je iznelo preporuku sudu u punom sastavu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

8. Podnosilac zahteva je dana 03. maja 2002 godine podneo tužbu u Opštinskom sudu u Mališevu, protiv H. K. i dr. iz sela Drenovac, SO Mališevo. Predmet tužbe – utvrđivanje prava svojine nad nepokretnom imovinom. Tužba je u ovom sudu registrovana pod brojem C. br. 24 /2002.
9. Presudom Opštinskog suda u Mališevu C. br. 24 /2002 od 7. avgusta 2003. godine je odbijeno je kao neosnovano potraživanje tužitelja Brahima Krasniqija. Na ovu presudu podnosilac zahteva je izjavio žalbu.
10. Okružni Sud u Prizrenu, odlučujući u vezi sa podnetom žalbom od strane podnosioca zahteva, protiv presude Opštinskog suda u Mališevu C. br. 24 /2002 od 7. avgusta 2003. godine, svojim rešenjem Ac. br. 367 /2003 od 09. decembra 2004, prihvatio je žalbu podnosioca zahteva kao osnovanu i poništio je presudu Opštinskog suda u Mališevu C. br. 24 /2002 od 7. avgusta 2003. godine i predmet je istom vratio na ponovno suđenje.

11. Opštinski sud u Mališevu, odlučujući u vezi sa ponovljenim postupkom donosi presudu C. br. 45 /2005 od 27. juna 2005. godine, kojom ponovo odbija kao neosnovan zahtev za potraživanje podnosioca zahteva.
12. Podnosilac zahteva ponovo podnosi žalbu protiv sudske presude Opštinskog suda u Mališevu, C. br /45 /2005 od 27. juna 2005. godine.
13. Okružni sud u Prizrenu, odlučujući u vezi sa podnetom žalbom podnosioca zahteva, po drugi put u vezi istog pravnog pitanja, svojim rešenjem Ac. br. 406 /2005 od 5. juna 2006. godine, prihvata žalbu podnosioca zahteva kao osnovanu, poništava presudu Opštinskog suda u Mališevu, C. br /45 /2005 od 27. juna 2005. godine.
14. Odlučujući po treći put o potraživanju podnosioca zahteva Opštinski sud u Mališevu, presudom C. br. 185 /2006 od 29. januara 2007. godine odobrava potraživanja tužitelja na sledeći način:

*“**POTVRĐUJE** se da je tužitelj Brahim Krasniqi vlasnik katastarske parcele br. 2410 i 2411 i za površinu od 0.10,89 ha površinu koju su tuženi bespravno prisvojili, na mestu zvanom "Rrahishte" sa kulturom polja klase 6 sa površinom od 0.59,18 ha, kao i drugi deo, dakle sa kulturom polja klase 5 na površini od 0.48,28 ha, tako da ukupna površina iznosi 1.08,08 ha, posedovni list br. 258 ZK Drenovac, sa dimenzijama osporenog dela i to prema kopiji plana od tačke A sa dužinom od 88.66 m do tačke B1, od tačke B1 do tačke C1 sa dužinom od 51.93 m a sa širinom od 4 m, od tačke C1 do tačke D1 sa dužinom od 20.78 m a sa širinom od 8 m, od tačke D1 do tačke E1 sa dužinom od 32.67 m a sa širinom od 6 m, od tačke E1 do tačke F1 sa dužinom od 47. 42 m i sa širinom od 5 m, i od tačke F1 do tačke H sa dužinom od 38.00 m a sa širinom od 4 m, tako da osporena površina od 0.10,89 ha je deo katastarskih parcela br. 2410 i 2411 sa dimenzijama kako su gore navedene, i zbog ovog se **OBAVEZUJU** tuženi H., X., M., H.i B. da prihvate ovu činjenicu. Dok se tuženi H. i B. obavezuju da priznaju pravo tužitelju za osporenu površinu od 0.10,89 ha, odustajući od imovinskih zahteva za ovu osporenu površinu. Sve ovo u periodu od 15 dana od dana stupanja na snagu ove presude, dok se obavezuje Odeljenje za geodeziju i vlasništvo SO Mališevo da izvrši prenos nekretnine u svim katastarskim knjigama u vlasništvu tužitelja, u suprotnom izvršenje će se izvršiti prinudno.”*

15. Okružni Sud u Prizrenu presudom Ac. br. 170/2007 od 06. decembra 2007. godine, odlučujući u vezi sa žalbom tuženih H.K. i dr. podnetom protiv presude Opštinskog suda u Mališevu C. br. 185 /2006 od 29. januara 2007. godine, odbija žalbu tuženih H.K.i dr. kao neosnovanu, a potvrđuje presudu Opštinskog suda u Mališevu C. br. 185 /2006 od 29. januara 2007. godine.
16. Po pravosnažnosti presude Okružni sud u Prizrenu Ac. br. 170/2007 od 06. decembra 2007. godine, podnosilac zahteva je preko svojih ovlašćenih predstavnika podneo predlog za izvršenje presude dana 25. januara 2008. godine koji je zaveden u Sudu kao predmet E. br. 78/2008. Izvršenje presude Okružnog suda u Prizrenu Ac. br. 170/2007 od 06. decembra 2007. godine je dozvoljeno dana 31. januara 2008. godine.
17. Dana 01. februara 2008. godine, tuženi H.i B.K. su podneli zahtev za reviziju kao vanredni pravni lek protiv presude Okružnog suda u Prizrenu Ac. br. 170/2007 od 06. decembra 2007. godine, dok je dana 21. februara 2008. godine ovlašćeni predstavnik optuženih podneo prigovor na dozvoljeno izvršenje pravosnažne presude Okružnog suda u Prizrenu Ac. br. 170/2007 od 06. decembra 2007. godine, gde je zahtevao odlaganje izvršenja sve dok se ne donese odluka Vrhovnog suda po zahtevu za reviziji.

18. Odlučujući po zahtevu za reviziju Vrhovni sud Kosova je presudom rev. I. br. 58 /2008 od 27. decembra 2011. godine, usvaja revizija optuženih H. i B.K. i MENJA presudu Okružnog suda u Prizrenu Ac. br. 170/2007 od 06. decembra 2007. godine, kao i presudu Opštinskog suda u Mališevu C. br. 185/2006 od 29. januara 2007 godine. Isto tako se ODBIJA kao neosnovano tužbeno potraživanje podnosioca zahteva sa obrazloženjem;

“... Vrhovni sud Kosova, polazeći od takvog utvrđenog faktičnog stanja, je pronašao da se jedan takav pravni stav suda niže instance ne može prihvatiti kao pravičan i zakonski, jer prema proceni ovog suda prilikom utvrđivanja takvog faktičnog stanja, pogrešno se primenilo materijalno pravo kada su oba suda niže instance pronašli da je potraživanje tužioca osnovano.”

“Imajući u vidu neosporne činjenice da se osporena površina od 1954 obrađivala i koristila od strane bivšeg vlasnika, sada posrednika u postupku, A. K., bez ometanja od strane tužioca do 1981. god., kada je isti katastarsku parcelu br. 2408 i 2409 zajedno sa osporenom površinom u celosti, prodao precima tuženih H. i B.K. kojima je i istupio na posedovanje i korišćenje, shodno faktičnom stanju, do starih postojećih granica sa parcelama tužioca, koje su obrađivali bez bilo kakvog ometanja od strane tužioca, sve do 2000. god, jer tužilac, nakon podele imovine sa svojom braćom od 1954. god., nema pod vlasništvom i nema pravo korišćenja osporene površine za koju tvrdi da poseduje imovinsko pravo, bazirajući se na posedovnom listu br. 258 Katastarske zone Drenovac, pošto shodno ekspertizi stručnog sudskog eksperta iz oblasti geodezije, Hysen Thacija, od 05.01.2007. god. je konstatovano da se osporena površina vodi, shodno katastarskoj parceli br. 2410 i 2411, na ime tužioca, na osnovu aero snimanja i koja je nakon dešifrovanja stupila na snagu od 01.01.1967.”

“Na osnovu člana 20. stav 1. i 2. Zakona o osnovnim imovinsko pravnim odnosima je predviđeno da se: imovinsko pravo stiče prema samom zakonu, na osnovu pravnog dela i nasledstvom ili na osnovu odluke državnog organa na način i pod uslovima, koji su utvrđeni zakonom.”

“U konkretnom slučaju, tužilac u osporenom delu nije stekao imovinsko pravo na zakonskoj osnovi predviđeno gorenavedenim odredbama, pošto u dopisu predmeta ne postoje dokazi o pravnoj osnovi, dok posedovani list ne predstavlja dokaz potreban za sticanje vlasništva, imajući u vidu i potvrđenu činjenicu da tužilac nema pod vlasništvom i na korišćenje osporenu površinu od 1954. godine.”

“Na osnovu gorenavedenih obrazloženja i podataka koji se nalaze u dopisu predmeta, ovaj sud je pronašao da su sudovi niže instance pogrešno primenile materijalno pravo. Iz ovog razloga, presude Suda su se morale izmeniti i potraživanje tužioca odbiti kao neosnovano.”

Tvrđnje podnosioca zahteva

19. Podnosilac zahteva smatra da; “Presuda Vrhovnog suda Kosova, povezana sa kršenjem odredbi KZK člana 225. i 224/2. Pošto se u sudskoj praksi retko dešava da sud odlučujući u vezi sa revizijom, menja presudu u konačnoj formi i sam odlučuje o pitanju, a da ne obrazloži dobro donetu presudu. Tako da se u ovom slučaju, imajući u vidu napredak postupka i odluke prvog i drugog suda, prema tužbi tužitelja, stvara

osnovano uverenje da je presuda Vrhovnog suda rev. I. br. 58 /2008 nepravedna i jednostrana, sa kojom je tužitelju izvršeno kršenje ljudskih prava predviđenih Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, u vezi sa Protokolom br. 1, 4, 6, 7, 12. i 13, članom 6. u vezi sa članom 1. Protokola br. 1. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda iz 1952. godine, zato što je Brahim Krasniqi iz Prizrena nepravednom i jednostranom presudom lišen svoje imovine. Brahim Krasniqiju je, isto tako, izvršeno kršenje ustavnog prava na jedno pravično i nepristrasno suđenje – član 31. i 46. Ustava Kosova.”

20. Prema tvrdnjama podnosioca zahteva „... je takođe, izvršeno kršenje prava na pravično i nepristrasno suđenje, zbog činjenice da je isti u drugoj polovini 2009. godine podneo predlog u Opštinskom sudu u Mališevu, za izvršenje presude u konačnoj formi, predmet je registrovan - E. br. 78 /2008, međutim, po ovom zahtevu Sud nije odlučio, verovatno čeka odluku Suda prema vanrednom leku.”
21. Podnosioci zahteva se obraćaju Ustavnom sudu sa zahtevom za;

“Poništavanje presude Vrhovnog suda Kosova rev. I. br. 58 /2008 od 27. decembra 2011. godine kojom je aplikantu izvršeno kršenje prava na imovinu i pravo na jedno pravično i nepristrasno suđenje, - član 31. i 46. Ustava Kosova. Nad podnosiocem zahteva je, takođe, izvršeno kršenje ljudskih prava predviđenih u Evropskoj konvenciji o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, u vezi sa Protokolom br. 1, 4, 6, 7, 12 i 13, članom 6. u vezi sa članom 1. Protokola br. 1 Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda iz 1952. godine.”

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Podnosioci zahteva navode da su članovi 31. i 46. Ustava Republike Kosova i protokoli br. 1, 4, 6, 7, 12 i 13 EKLJP, i član 6. (Pravo na pravično suđenje) Protokola 1. EKLJP su osnova za njegov podnesak.
23. Član 48. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo predviđa:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”
24. Po Ustavu, Ustavni sud nije apelacioni sud, kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila postupka i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
25. Podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih ustavnih prava (vidi, Vanek protiv Slovačke Republike, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.). Podnosioci zahteva ne navodi na koji način članovi 31. i 46. Ustava Republike Kosova, i član 6. (Pravo na pravično suđenje) Protokol 1. EKLJP, podržavaju njegov zahtev, kao što je predviđeno u članu 113.7. Ustava i u članu 48. Zakona.
26. Podnosilac zahteva tvrdi da su im povređena prava (na pravično i nepristrasno suđenje) i (zaštitu imovine) pogrešnim primenom zakona od strane redovnih sudova, ne navodeći jasno na koji način je presuda prekršila njihova ustavna prava.
27. U ovom slučaju podnosiocu zahteva su pružene mnogobrojne mogućnosti da predstavi svoj slučaj i ospori tumačenje zakona za koje smatra da je netačno, pred Opštinskim sudom u Mališevu, Okružnim sudom u Prizrenu i Vrhovnim sudom. Nakon

razmatranja postupka u celini, Ustavni sud nije utvrdio da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravedni ili arbitrarni (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).

28. Konačno, uslovi za prihvatljivost nisu ispunjeni u ovom podnesku. Podnosilac zahteva nije uspeo da navede i podrži dokazima da su mu osporenim presudom navodno povređena ustavna prava i slobode.
29. Iz toga proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 (2b) Pravilnika o radu koja predviđa „*Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava.*“

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona, i pravilom 36 (2b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 03. jula 2012. godine, je jednoglasno

ODLUČIO

- I. **DA ODBIJE** zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani